

LIED DER MINSTREELEN

(t: ? m: Jef Tinel)

De minstreelen komen op...

De minstreeljongen: *Dit is een schoon lied van den koning van Navarre; hoe dat hij reed door het woud, en een herderinne hoorde zingen. Hij wilde het spel der minne met haar spelen, maar haar herdersjongen was haar liever.*

(Eerste minstreel) Een schoonen ochtend reed ik te paard. Toen ik een jonge herderin tusschen een woud en een bloemengaard zingen hoorde verheugd van zin, zij zong een lied een lied van min: "wie liefde's kwaal mij leeren mag?"

'k Reed verder tot mijn oog haar zag, en toen zij had voleind haar zang, zeide ik zonder marren lang: "Schoone God schenke u goeden dag!"

Een groetenis schonk ze mij toen ras, en vriendelijk lachte hare mond.

Zo groen en geurig was het gras dat ik 't tot rusten noodend vond.

Schenk mij uw minne meisken blond, ik geef u rijken tooi en staat.

(Tweede minstreel) De ridders naar het zeggen gaat, bedriegen vaak een maagdke rein.

't Is beter mijn herders lief te zijn dan van een bedrieger in schoon gewaad.

(Eerste minstreel) Schoon lief, dat woord is onverdiend. Een ridder is een moedig man en geen die bat een vrouwe dient gelijk het haar behagen kan, dan een die ridderschap gewan. Eens herders minne, liefken zoet, is meer niet dan een handvol zoet.

Kom haastelijk nu met mij voort, en min mij op mijn ridderwoord.

Ik schenk u rijk en vorstelijk goed.

(Tweede minstreel) Edel heer bij onze vrouwe, al uw woorden zijn om niet;

menig maagdeke in trouwe kwam door ridders in 't verdriet.

Veel van hen zijn beter niet dan Ganelon, dat weet ik wale.

Ik ga nu henen zonder dralen want Peter in mijn huisje mart die mint mij zeer en groot van hart. Staak nu dus uw zondige tale.

(Eerste minstreel) Wel hoorde ik aan de herderinne dat ze mij ontwijken mocht.

Niets kon ik van haar gewinnen wat ik smeekte of verzocht.

En toen ik haar te omhelzen zocht, schreeuwde zij en was vervaard "Roovers Peterken, een zwaard" zo riep zij luide door het bosch.

Toen liet ik zonder marren los en snelde henen op mijn paard.

Zij zag mij haastelijk gekeerd en riep met booze spotzucht dan:

(Eerste en tweede minstreel) Een ridder is een moedig man en geen die bat een vrouwe eert, en geen die bat een vrouwe eert gelijk het haar behagen kan dan een die ridderschap gewan!

(september 1926)

(Eerste minstreel) Voor stormweer niet voor regen niet en voor een kouden ochtend niet.

(Tweede minstreel) Noch voor wat er ook geschiedt de beeltenis uit mijn harte vliedt.

(Eerste en tweede minstreel) Der vriendin die ik min (die ik min) oprecht van zin Valara.....